Nemzeti Sport-történelem – A lap, amely 1903 óta velünk van

A mögöttünk hagyott XX. század, jóllehet diktatúráival és világháborúival rettentő károkat és veszteségeket okozott, elképesztő iramú fejlődésével mindezek ellenére a történelem eddigi legizgalmasabb, legváltozatosabb korszakával ajándékozta meg az emberiséget. S talán semmi nem jelképezi kézzelfoghatóbban és látványosabban számunkra a „felgyorsult idő" lélegzetelállító szárnyalását, mint a sport, vagy ha éppenséggel az olimpiai időszámítást vesszük alapul, mindaz, ami, mondjuk, az első újkori játékok – Athén, 1896 – és a legutóbbi, ugyanazon városban megrendezett minden eddigit felülmúló 2004. évi versenyek közötti több mint száz esztendő alatt játszódott le ebben a lebilincselő világban. Már a Nemzeti Sport 1903-as alapítása előtt európai viszonylatban is fejlett, szervezett sportélet, erős szakmai háttér jellemezte Magyarországot. S van egy bennünket közelről érintő jelentős tényező: a közvélemény folyamatosan erős érdeklődése a sport iránt. Ennek ápolásában, az emelkedő igények kielégítésében pedig egyértelműen elismert a Nemzeti Sport és utódainak meghatározó szerepe, tevékenysége a kezdetektől mindmáig. Ez a töretlen figyelemfelkeltő igyekezet egyben szavatolta azt is, hogy bár a mögöttünk hagyott század során időről időre drámai politikai, gazdasági és egyéb változások gyakoroltak különféle hatásokat, maga a sportlap is állandóan fejlődött.

V. évfolyam. 1907. december 15. 50. szám

NEMZETI SPORT.

MINDEN SPORTRA VONATKOZÓ SZAKLAP

VADÁSZAT

December hónapja a vadászatban.

=gyes szám ára 24 fillér. (vidéken 28 fillér).

1903-ban sportújságunk hetente egyszer jelent meg, szerény példányszámban, kis méretekben, fekete-fehér változatban, a tudósítók papírra kézzel írt sorokat juttattak el a szerkesztőkhöz, a távközlés áldásai még álomként sem szerepeltek a századelő napjaiban. A Nemzeti Sport ma a legkorszerűbb számítógépes eszközökkel készül, digitális módszerekkel – az Athénban dolgozó munkatársak személyes komputereikhez illesztett mobil készülékeik segítségével pillanatok alatt juttatták el, például műholdas közvetítés révén anyagaikat a szerkesztőségbe –, a lap mindennap megjelenik, átlagosan nyolcvanezret meghaladó példányban, 20–24 oldalnyi terjedelemben, megszokottan színesen illusztrált és tördelt változatban. A tengernyi változás, a természetszerű lépéstartás a kommunikációs forradalom legfrissebb vívmányaival érthető kötelezettségünk olvasóink felé. Hangsúlyozásukat mindazonáltal éppen olyan lényegesnek tekintjük, mint azoknak az állandó értékeknek a képviseletét, amelyeket a Nemzeti Sport változatlanul a magáénak vallott százesztendős története folyamán. Ezt a tekintélyes időszakot egyébiránt lényegében négy, egymástól jól megkülönböztethető korszakra tagolhatjuk.

NEMZETI SPORT

Olympiatól-Berlinig

GMB EXTRA

CSIK – CSÁK ÉS LŐRINCZ

3 olimpiai győzelem

BERLINI OLIMPIAI SZERKESZTŐSÉGÜNK HIRSZOLGÁLATA:

Lenkey Magda kiesett

Csik Ferenc világlajnok!

Csik Tibiya

Lapzárta után

Kondicióját

Férfi-

A Nemzeti Sport ekként az 1912. november 10-én megjelent számával eltűnik a fórumról, s az első világháborús éveket is magába foglaló szünet áll be a lap történetében, egy egészen 1919-ig tartó tetszhalál állapot.

A szünet utáni első példány – átmenetileg Képes Sport címmel – 1919. szeptember 18-án jelenik meg. A második szám már tudatja, hogy megvan a Nemzeti Sport névhasználati joga, s október 2-án már így jelenik meg 20, rajzokkal, képekkel illusztrált oldalon az újság. 1922. augusztus 22-én megalakul a függetlenséget, önállóságot biztosító Nemzeti Sport Lapkiadó Rt. A saját kezelésbe került lapnak mi is lehetett volna az első tennivalója – megemelni a heti megjelenést az addigi kettőről háromra. 12 év után készülhettünk ismét az ötkarikás ünnep versenyeire 1924-ben, s alapos előkészületeket tett Párizsra a Nemzeti Sport is. Az 1925. évi karácsonyi valóságos ünnepi szám, 36 oldalas, plusz hozzá egy 16 oldalas kis formátumú képes melléklet is jár. Bemutatja a Nemzeti Sport díszes újdonságát, plakettjét, amelyet a szerkesztőségben már 1903 óta tevékenykedő

A hőskor az alapítással kezdődött, 1903-ban, s 1912 végéig tartott, amelyet mintegy hatesztendős átmeneti szünet követ. A szerkesztőségi vezércikk világosan indokolja a lapindítást: *„Hazánkban az utolsó évtizedben örvendetes fejlődésnek indult a testedző sport ügye, de még mindig nem vagyunk ott, ahol lehetnénk és tehetségeinkhez képest lennünk kellene. A legnagyobb hiba és legfontosabb hiány sportéletünkben a megfelelő szakirodalom hiánya. Nincs oly lapunk, amely minden testedző sportot egyformán felölelne, egyenlő magas szakszínvonalról tárgyalna, a legkiválóbb sportférfiak eszméit terjesztve, vezére, irányítója lenne a magyar sportéletnek, tanítója, buzdítója a babérért küzdőknek, tolmácsolója a külföldi mozgalmaknak, az érintkezés közvetítője a sportemberek és a közönség között."* A második esztendővel, 1904-gyel St. Louisban egy hosszú, mindmáig érvényesülő hagyomány kezdődött, amely különleges kötelezettséget és feladatokat rótt a szerkesztőségre és megkülönböztetett erőfeszítésekben jutott kifejezésre az olimpizmus céljainak és megnyilvánulásainak népszerűsítését illetően. 1903-tól 1907-ig Nagy Béla volt a lap főszerkesztője, majd őt Friedrich Nándor követte, akinek kezében megváltozott az újság megjelenése, amit az alábbi idézet is tükröz: *„Friedrich Nándor kezében néznivaló lett abból a lapból, ami Nagy Béla idejében olvasnivaló volt."* Az 1912-es olimpia azután csalódást hozott az újságnak, amely a felkészülés és a játékok során felettébb magas költségekbe verte magát a várható, példányszámban is megmutatkozó siker reményében. Azonban a sportsikerek elmaradtak, így a lap is hanyatlásnak indult.

NépSport

Minden addigi játékot felülmúlva vívta ki a magyar csapat csodálatos győzelmét és tárta meg az angol válogatott 90 éves hazai veretlenségét

Magyarország-Anglia 6:3 (4:2)

grafikusművész, a hajdani sokoldalú kiváló sportember, Manno Miltiadesz tervezett. A plakett első példányát a szerkesztőség a híres labdarúgónak, Schlosser Imrének ajánlja fel, aki nem sokkal korábban jubilált, 75. alkalommal játszott a nemzeti tizenegyben. Ezzel intézményessé vált a Nemzeti Sportnagydíj, amelyet évente odaítélnek egy-egy sportembernek, sportvezetőnek, versenyzőnek. Az olimpiákat illetően Amszterdamból már napi egy-egy óra lehetőség volt telefonálni, Los Angeles a távolság és az időkülönbség miatt okozott bonyodalmakat. Az 1938-as esztendőt, ha nevesítenénk, minden kétséget kizáróan Feleki Lászlóról illene elnevezni. Újságírói teljesítménye, munkabírása, termékenysége, gondolatisága kora első számú riporterévé avatja. Angliai tanulmányútjairól küldött jelentései mellett – amelyek méltán tették híressé – kulcsszerepet vállalt a labdarúgó-vb-n is Franciaországban. Az első világháború után felvirágzó aranykor, amely szorosan kapcsolható Vadas Gyula főszerkesztő nevéhez, 1944 karácsonyával zárul.

Sport

Papp László harmadszor is olimpiai bajnok!

Egy bajnokságot, egy második, három harmadik, két negyedik és egy ötödik helyezt szereztek versenyzőink szombaton az olimpián

Papp legyőzte az amerikai Forrest is!

A harmadik időszak a második világháború lezárulása után, egy új történelmi korszak nyitányával egy időben kezdődött: a Népsport első száma 1945. április 24-én, kedden jelent meg, amelyet a két régi „testvérlapnak", a Nemzeti Sportnak és a Sporthírlapnak a sport mellett tűzön-vízen, háborús csatákon át hűségesen kitartó, a sport szolgálatára, tettre mindig kész volt munkatársai segítenek életre. Teljességre törekvés nélkül: Gallowich Tibor, Barcs Sándor, Feleki László, Mattanovich Béla, Kompóti-Kléber Gábor, Subert Zoltán, Tari István, Orbán Mihály, Bús Fekete Pál, Mamusich Mihály, Pető Béla, Morvay Tihamér, Tavasz István, Óvári Bertalan és még sokan mások, beleértve a közös és nemes ügy iránt hasonló ragaszkodást mutató vidéki tudósítói gárda életben maradt tagjait. A tartalom tükrözi a lap várható beállítottságát, szerepét, hatékony eszközzé válását a politikai hatalom kezében, s azt is, hogy a kényszerhatások milyen fő irányból érkeznek majd hosszú évtizedeken át. A sport népszerűsítése a Nemzeti, majd Népsportnak is magától értetődő elsődleges feladata volt, de míg a második világháborút megelőző évtizedekben Vadas minden igyekezetével függetlenségre törekedett – bár az utolsó években képtelen volt elkerülni a rá nehezedő nyomást, s többek között ezért is távozott –, a Népsport-korszak

Balczó András aranyérmes

Győzelmi mámor – levegőben az ottusabajnok

Népsport

Ötttusacsapatunk és Maróti czélis-, Bujkó, Csutári és Klingu bronzérmes, Császár negyedik, Bekesi ötödik, Kovács Tamás és Szarvas hatodik

1:03.8 Gyarmati világcsúcsai a 100 m pillangó döntőjében

Nyolc között a labdarúgó-válogatottunk: Magyarország—Dunin 2:0 (1:0)

NDK- és NSZK-siker az atléfikai nyitónapon

A fantasztikus futóteljesítmény döntött

Ha ilyen lesz a folytatás...

Szigyaké az aranyérem

más szóval negyven esztendeje alatt a kiváltságos, monopolhelyzetben lévő sportújság, néha egyértelmű agresszivitással, máskor elviselhetőbb, illetve olykor már csupán színlelt módon, de végig következetesen a Szovjetunió gyakorlatából merített, felső utasításra alkalmazott ideológiai-politikai fegyverként funkcionált. A Népsport legjobb erőiből alkotott gárdát – Feleki László, Pálfai János, Pető Béla – küldte az 1952. évi olimpiára Helsinkibe, ahol minden idők legkiválóbb eredményét érték el legjobbjaink – 16 aranyéremmel. Rákosi Mátyás látogatását Farkas Mihály honvédelmi miniszter társaságában Tatán az első oldalon háromhasábos kép örökítette meg, a játékok idején négy különkiadás jelezte az óriási érdeklődést és lelkesedést. Felemelő sportélményben részesítette a Puskás-féle Aranycsapat 1953 őszén az országot. Puskásék fantasztikus, 6:3-as kiütéses győzelme, amiről Feleki László ihletetten számolt be – három teljes oldalon – a 105 000 nézőt befogadó londoni Wembley-stadionból, eufóriás hangulatot váltott ki országszerte, népünnepély kerekedett, versek, ódák születtek. A fociünnep napokig tartott, a sportújság

Darnyi Tamás és Egerszegi Krisztina olimpiai bajnok

NÉPSPORT

Két óra alatt két magyar aranyérem az uszodában

A vegyesúszás királya világcsúcsczal csap a célba

A legek lánya csodát tesz

Zalaegerszegen eltanácsolták az élről a Rábát

Dunaújvárosi Kohász—Vasi Izzó 0-2

Sp. Honvéd—Vasas 2-2 (11-esekkel: 5-4)

Zalaegerszegi TE—Győr ETO 1-0

VIKING

és még öt további napon közölt képeket a szenzációról a magától értetődő nyilatkozatáradat és elemzések mellett. Az 1956-os svájci labdarúgó-világbajnokság döntőjében a nyugatnémetektől elszenvedett vereség nyáron valósággal gyászba borította az országot – Feleki és mellette Pálfai János dolgozott, mint kiküldött munkatárs –, szinte sokkolta a feltüzelt, a sikert már biztosra vevő sportközvéleményt. 1957 áprilisában – ami-

kor a lap már szokott medrében jut ismét utcára és előfizetőihez – arról értesülhetünk soraiból, hogy a forradalmi napok vizsgálata során nem esett szó az 1956. november 1. és 4. között kiadott két „ellenforradalmi" lapszámról, amely „Magyar Népsport" címmel jelent meg. A Népsportos korszak utóbbi három évtizedében ismét és ismét átéltük az olimpiai játékok élményét, valamint különleges odaadással tudósított a lap 1966-ban a Budapesten rendezett nagyszerű atlétikai Európa-bajnokságról.

Ezt végül – egy rövid, csupán hónapokra terjedő (Nemzeti-Népsport) ideiglenes időszakot közbeiktatva – a rendszerváltás után már az új Nemzeti Sport modern periódusa követi 1989-től, s jóllehet azóta, 2000-ben változás történt a lap tulajdonlását illetően, a további évek ettől eltekintve egységet képeznek, amelynek keretei között él a szerkesztőség jelenleg is a svájci Ringier cég égisze alatt. Epilógusként csak néhány szót azokról a bizonyos állandó értékekről, amelyek meghatározzák a Nemzeti Sport nemes hagyományokban gyökerező küldetését. Alapítónk és már első szerkesztőink megfogalmazták, hogy lapunk elkötelezett hirdetője, népszerűsítője a sport és testkultúra értékeinek, fontosságának a felnövekvő nemzedékek formálásában. A Nemzeti Sport elkötelezettje a szakmailag magas színvonalú újságírói tevékenységnek, s ezt minden tőle telhető eszközzel igyekszik elősegíteni. Önállóságra, függetlenségre törekszik (a Népsport-os évtizedek kényszer diktálta politikai körülményei ezt csak korlátozott mértékben tették ugyan lehetővé), a tájékoztatásban pedig gyorsaságra, pontosságra, sokoldalúságra és megbízhatóságra. Eltökélten küzd a sport tisztaságáért, etikai értékeiért, híve az indokolt, megalapozott, javító bírálat gyakorlásának. Monopolhelyzetéből fakadóan a hivatás iránti fokozott felelősségtudatot várja el munkatársaitól. S amit még a felsoroláshoz hozzáfűzhetünk, az néhány jól megkülönböztethető súlypont, tartópillér, amely az évszázados lét során érvényre jutott a lap szerkesztésében: a körültekintéssel kiépített és „karbantartott" vidéki tudósítói hálózat, az olimpiai játékok és a labdarúgás kiemelt kezelése, a sportlétesítmény-helyzet következtes javítása iránt érzett elkötelezettség, a nemzetközi sportélet szakavatott nyomon követése, valamint a sportnyelv megújításában vállalt úttörő szerepe.

Szükségtelen is talán hangsúlyozni, hogy a lap vezetői és valamennyi munkatársa érzi, és tudatosan, felelősséggel vállalja a százéves hagyományokból eredő kötelezettségét, küldetését. Megtiszteltetésként veszi a szerkesztőségben előtte nyíló kiváteles újságírói lehetőségeket – a magyar sport szolgálatára.

Életük részévé vált ez a lap

Az idősebbek biztosan emlékeznek még: tíz-tizenöt éve szombaton éjfélkor már százak várakoztak a Blaha Lujza téri aluljáró újságárusa előtt. A friss Népsportot, később Nemzeti Sportot várták, hogy alig néhány órával a meccsek lefújása után már olvashassák a tudósításokat. De nemcsak a szurkolók számolták a perceket, mikor vehetik már kézbe a lapot. A sportolók talán még náluk is izgatottabbak voltak, hiszen a tudósítók az ő teljesítményüket értékelték, az ő dicsőségük – sajnos olykor kudarcuk – hírét repítették világgá. Többen is szívesen hangoztatták, hogy őket nem érdekli a kritika, ám érdekes módon szinte szóról szóra képesek voltak idézni a róluk szóló sorokat. A lap szerkesztősége természetesen mindig is tudta, hogy olvasótáborának

egy része éppen a sportolók közül kerül ki, hiszen nem volt olyan nap és olyan sportöltöző, amelyben ne lehetett volna több példányt is felfedezni. Az pedig magától értetődő, hogy mindez olykor súrlódásokhoz, sértődésekhez is vezetett, hiszen ki szereti azt olvasni, hogy az előző napon gyenge teljesítményt nyújtott, miatta kapott ki a csapat, ám az is igaz, hogy aki egy-egy mérkőzés vagy verseny hősévé vált, nagyon szerette az újságot és az újságírót is. Ez a pár idézet – a teljesség igénye nélkül, hiszen szerencsére a magyar sport roppant gazdag egyéniségekben – azoktól származik, akikről sokat írtunk annak idején, vagy sokat írunk még ma is. A kérdésünk roppant egyszerű volt: mit jelentett az életükben a sportújság, akárhogyan is hívták az ő korukban.

EGY PONTOT ÉRT DZSUDZSÁK GÓLJA

Megszerezte első találatát a PSV-ben a magyar légiós, de öröme nem lehetett teljes, mert az Eindhoven döntetlenre végzett a Venlóval ▶ 2–3. oldal

Játsszon SMS-játékunkon, és nyerjen jegyet a Fed Kupára!

Részletek a 13. oldalon

nemzeti sport

www.nemzetisport.hu

2008. január 21., hétfő, XIII. évfolyam, 20. szám ● 100 Ft

TENISZ

Mindössze másfél szettet töltött a pályán Rafael Nadal

A remeklő spanyol ellenfele, Paul-Henri Mathieu 6-4, 3:0-nál sérülés miatt feladta a küzdelmet Melbourne-ben ▸ 13. oldal

LABDARÚGÁS

A hazaiak sikerét hozta a nyitó meccs az Afrika-kupán

Az accrai összecsapást Ghána nagy izgalmak után, a 90. percben lőtt góllal nyerte meg 2–1-re Guinea ellen ▸ 8. oldal

JÉGKORONG

Csak matematikai esély maradt a nyolc közé jutásra

Az Alba Volán 5–0-s vereséget szenvedett Ljubljanában, és szinte lemondhat arról, hogy bejusson az osztrák liga negyeddöntőjébe

KÉZILABDA Nyert, és ezzel csoportelső lett a magyar férfiválogatott

Gyerünk tovább!

31–26 MAGYARORSZÁG–FEHÉROROSZORSZÁG

Nagy László igazán nem lehetett panasz, a Barcelona játékosa kilencszer talált be a fehéroroszok kapujába

A norvégiai Eb vasárnapi játéknapján Skaliczki László együttese biztosan hozta a Fe-

az élen végzett a C-csoportban – a középdöntőbe két pontot visz magával, s kedden

Baróti Lajos
(volt szövetségi kapitány, a legsikeresebb magyar futballedző)
„Ez az újság végigkísérte pályafutásomat, szívesen böngésztem cikkeit játékosként, edzőként egyaránt. Szövetségi kapitányként nagy segítséget nyújtott, hiszen az én időmben még nem tudtuk mindig megfigyelni a következő ellenfelet, ezért sokszor a sportból tájékozódtunk a rivális legjobb játékosáról, fölállásáról, hadrendjéről. Amúgy már ezerkilencszázharminckettőben olvastam az újságot, emlékszem, innen értesültem róla, hogy a Ferencváros az uruguayi Montevideóban legyőzte az akkori világbajnokot. Azóta is szívesen lapozgatom mind a mai napig, sokrétű tájékoztatást nyújt, remek lap. További sikereket kívánok."

Illovszky Rudolf
(a Vasas legendás futballistája, edzője, volt szövetségi kapitány)
„Emlékszem, tizenhárom évesen megyek a futballedzésre, és kezemben a lap. Már akkor szerettem olvasni a Sportot, mindig megvettem, miként a heti rendszerességgel jelentkező Sporthétlapot is. Kellemes és kellemetlen emlékek egyaránt kötnek a laphoz, ezért is szoktam azt mondani: a labdarúgás azért szép, mert mindenki másképp látja ugyanazt a meccset. Néha abból adódtak nézeteltérések: úgy kritizáltak az újságírók, hogy nem tudták, milyen utasítással küldtem pályára a játékosokat. Mindenesetre jó kapcsolatot alakítottam ki a zsurnalisztákkal. A Vasasnál járt nekem a Nemzeti Sport, és ha éppenséggel nem mentem ki a stadionba, akkor megvettem. Egyébként nem csupán a labdarúgórovatot olvastam, hanem szinte mindegyiket, hiszen sok barátom, ismerősöm pályáját tudtam így nyomon követni."

Magyar Zoltán
(kétszeres olimpiai, háromszoros világ- és Európa-bajnok tornász)
„Bár ma már nem vagyok előfizetője a Nemzeti Sportnak, rendszeresen olvasom a lapot. A sporttal kapcsolatos információimat ebből az újságból merítem, és megmondom őszintén, nagyon elégedett vagyok a tartalmi részével. Aktív sportolóként is csak pozitív élmények értek, és számos olyan újságíróval hozott össze a sors, akikhez csakis jó emlékek fűznek. Arra már nem emlékszem, hogy mikor vettem az első újságot a kezembe, de az 1976-os montreali olimpián aratott győzelmem után megjelent címlap a mai napig ki van téve a lakásunkban."

Nyilasi Tibor
(70-szeres válogatott labdarúgó, az MLSZ utánpótláscsapatok koordinátora)
„Kétségtelen, hogy az újsághoz kedves emlékek fűznek. A futballt például nagy részben a Nemzeti Sportból szerettem meg, a lapnak is köszönhető, hogy már tíz-tizenegy évesen meccsre jártam. Persze, ennek története is van: édesapám ugyanis minden reggel egy-egy Nemzeti Sporttal és Balaton szelettel ébresztett, és én még ott az ágyban átlapoztam az újságot, miközben elrágcsáltam a csokit – aztán mentem a suliba, de azt már kevésbé lelkesen. A futball, Sport, Balaton szelet hármasból kettő a mai napig megmaradt. Kell-e mondanom, a nápolyit voltam kénytelen elhanyagolni, mert az embernek negyvenévesen már nem annyira tesz jót az édesség. A másik kettőről viszont már tényleg nem akarok lemondani."

Polyák Imre
(olimpiai és világbajnok birkózó)
„Sportolóként mindig érdekelt a többi sportág is, így állandó olvasója voltam-vagyok a sportlapnak. Az ötvenes-hatvanas években, tehát amikor még rólam is többször jelentek meg cikkek, az újságírók még máshogy álltak a versenyzőkhöz. Nemcsak a sikereikről tudósítottak, mint embert is követendő példát állították az olvasók elé, úgy éreztük magunkat, mintha mindenki személyes ismerősünk lenne. Hihetetlenül el tudták adni az embert, rólam például az első világbajnoki győzelmem után akkora kép jelent meg a Népsportban, hogy magam is megijedtem tőle. Amikor pedig az olimpián is sikerült végre aranyat szereznem, tejben-vajban fürösztöttek, azokban a hetekben kevés nálam népszerűbb ember volt az országban."

Vaskuti István
(olimpiai és világbajnok kenus)
„Nekem ez a lap az újság, minden reggel szinte az az első dolgom, hogy végigolvasom. A nevem, ha jól emlékszem, a hetvenes évek elején szerepelt benne először, pályafutásomról javarészt Naményi József tudósított. Egyébiránt nemcsak a kajakos és kenus cikkeket olvasom el benne, hanem szinte mindent. Lehetséges, hogy néhányan nem értenek velem egyet, ám szerintem az elmúlt tíz-tizenöt évben rengeteget fejlődött az újság. A foci kikerülhetetlen téma, ugyanakkor az érdeklődés arányában kellőképp rugalmasan foglalkozik valamennyi, Magyarországon fontos sportággal."

Zsíros Tibor
(Európa-bajnok kosárlabdázó)
„Én még a zölddel kezdtem, mert ugye, a Nemzeti Sport régen zöld volt. Megesett az is, amikor egészen szolidan, meccseredmények leadásával be is segítettem a lap elkészültébe Varsányi Imrének. Maga az újság nagyon sokat jelentett a kosárlabda fejlődésében, népszerűsítésében, és fontos visszajelzés volt a játékosok számára is, hiszen mindig is figyelték, kinek a neve van például nagybetűvel szedve. Egyébként Sándor Csikar kérdezte egyszer azt, hogy emlékszem-e: amikor mi, élsportolók voltunk, a mi igényszintünk a két villamos-átszállójegyből és a sportújságból állt, mert a két edzés közötti ebédidőben mindössze ezekre volt szükségünk. Azt hiszem, ezzel mindent elmondtam."